

इनापिते जटा० ७स्याचुष्टे च पु० । दसुण्डिते त्रि० ।
 ६महात्रावर्षिकायां १०सुखीरिकायाश्च स्त्री टाप् मेदि०
 २चपनिपदभेदे “सुखमायुक्त्यतिस्तिरिः” ।

सुखक पु० सुखयति सुखि-णिच्-खल् । इनापिते हेमच० ।
 सुखचणक पु० सुखचणकद्वय । कलाये राजनि० ।
 सुखन न० सुखि-भावे लुट् । केशके दे वपने हेमच० ।
 सुखफल पु० सुखं शिरद्वय फलमस्य । नारिकेले यद्भर० ।
 सुखशालि पु० सुखः शूकशूयः शालिः । निःशूके शालि
 भेदे राजनि० ।

मुण्डायस न० सुखमयः अच् समा० । चौहमेदे राजनि० ।
 मुण्डितिका स्त्री सुखि-रत कार्थे क अत रत्नम् टाप् ।
 (सुखीरी) दृक्भेदे रत्नमा० ।

मुण्डित् पु० सुखयति सुखि-णिच्-णिनि । नापिते अमरः ।
 मुण्डिरी स्त्री सुखि-ईरच् गौरा० ऊर्ध्व । खनामख्याते
 दृक्भेदे जटाधरः ।

मुण्डशील पु० ६२५ पु० दर्शिते नी० ता० उक्ते इत्यशालयोमे
 मुट् समार्जने पु० उ० मुक् संट् । मोदयति ते अमूसुट् त
 मुट् हर्षे भा० आ० अक् संट् । मोदते अमोदित् । सुहरे ।
 मुट्(दा) स्त्री सुद-अन्-भावे कृष् वा टाप् । १ हर्षे अमरः ।
 २द्विनामौषधी राजनि० ।

मुदिर पु० सुद-किरच् । १भेदे अमरः २भेदे च संक्षिप्तसा०
 १कासुके त्रि० मेदि० । [१जस्रकाके च हेमच० ।

मुह पु० सुद-गक् नेट् । १कलायभेदे(सुग) पु० मेदि० २पक्षिभेदे
 मुहपर्णी स्त्री सुहस्ये व पक्षमखाः । (सुगानी) वनसुह अमरः ।
 मुहुर न० सुदं गिरति गृ० अच् । १साकृत्काभेदे २लोष्टभेदेने
 (सुपुर) मेदि० । १प्रथमप्रधानदृक्भेदे १कमोरदृक् (काम-
 राक्षा) च पु० राजनि० । जार्थे क । तत्वेव ।

मुहल न० सुदं गिरति म्-अच् रश्च ल । १रोहिमदृक्
 राजनि० । २मोक्षप्रवरणीं सुनिभेदे, इन्द्रपभेदे पु० ।

मुहृष्ट पु० सुहं स्वकति प्रतिवर्त्तति कृत्-उट् प्रभो० प्रत्यम् ।
 वनसुह अमरः । अच् सुहृदकोऽप्यल ।

मुद्रा स्त्री सुद-रक् । १प्रत्ययकारिण्याम् (मोहर) त्रिका०
 २यक्षत्रिंशे मुद्राङ्गनयुक्ताङ्गुलीयके यद्भर० ३स्वर्णरौप्या-
 दितहायाम् ४अमकागे । “मुद्रालिपिः शिल्पलिपिर्लिपि-
 लेंखनिश्चयश्च । एषिङ्कापुष्पदम्भूता लिपयः पञ्चधा
 जताः” इत्युक्तलिपिमध्ये ५लिपिभेदे वारः हीनत्वम् ।
 “लेखन्या लिखितं विमर्शं द्वाभिरङ्गितम् यत् । शिल्पा-
 दिनभिर्नितं यच्च पाथ्यं धार्यं च सर्वदा” सप्तमाज्ञात० ।

इतन्मदसिद्धे वीराचरसेव्ये “दृष्टकासुष्टुजा भटा
 गोधुसचणकादयः । तस्य नाम भवेन्मुद्रा” इत्युक्ते पञ्च-
 मकारान्तगतद्रव्यभेदे ७देविनिघोषाराधनायाङ्गुल्यादिषट्त्रि-
 षेष्टविधेभे तन्मदारः “थोलनात् सर्वदेवानां द्वावणात्
 पापसङ्गतेः । तस्मात् सुहृति सा ख्याता सर्वकामार्थ-
 साधनी “सुद्रामसुष्टुभि”ति तन्मम् द्रव्यकोषे च ।

मुद्रालिपि स्त्री सुहृया लिपिः । पञ्चधाविभक्तलिपिमध्ये
 लिपिभेदे (कापार कक्षर)

मुद्रिका स्त्री मद्रैव मुद्रा वा सुद्रा कन् । स्वर्णरौप्यादि
 भिन्निते अङ्गुलिस्थे अङ्गुलसाधनयोर्व्ये पदार्थे ।

मुद्रित त्रि० सुद्रा जाताऽस्य इतच् । १अप्रकाशिते २अङ्किते च
 मुद्रा अच् । सुहृ-का प्रभो० इत्युक् । निव्यागदार्थे अमरः
 मुनि पु० मन-इन् प्रभो० उलम् । “इः खेधुर्दग्धमनाः सुखेभु
 विगतस्युः । वीतरागभयक्रोधः स्वरधीर्मुनिरुच्यते”
 गीतोक्तवचने स्वरचित्ते वीतरागादौ जने । ते च
 कन्दलिपिष्णुहारोतादयः । २सम्प्रदंख्यायाश्च । ३वृ-
 ष्णतरो हजिने मेदि० । ४पिपासदृक् इषराग्रदृक् हेमच०
 ७दननकदृक् राजनि० । “मननान्मुनिरुच्यते” इत्युक्ते
 दसननयुते त्रि० । [राजनि० ।

मुनिखलूरी स्त्री सुनिप्रिया खजूरी । खलूरीभेदे
 मुनिच्छद पु० सुनिसंख्याताः सम्प्रदंख्याताः कदाः प्रतिपथं
 वस्य । वस्यदे (कातिम) राजनि० ।

मुनितरु पु० सुनिरनख्यनामकजडः । वक्रदृक् रत्नमा० ।
 मुनिद्रुम पु० सुनीनां प्रियो सुनिनामको वा द्रुमः । १श्री-
 नाकदृक् रत्नमा० २वक्रदृक् च राजनि० ।

मुनिपुत्रक पु० सुनेः पुत्रः संघायां कन् । १दसनदृक् भावप्र०
 २खञ्जने च त्रिका० । इत० । २खञ्जिते । [यकपुष्पे ।
 मुनिपुष्प न० सुनिद्रुमस्य पुष्पं भौषो भौमसेनवदुत्तरपदकोपः ।
 मुनिभेषज न० सुनीनां भेषजलिङ्ग । १हरीतकां २अगस्त्ये,
 सुनी, श्मोलनाभावे च मेदि० । [नरे ।

मुनीन्द्र उ० सुनिः इन्द्र इव । १वृक्षे अमरः । ३त० । २खनि-
 मुस्य गत्यां स्वा० पर० वक् संट् ज्ञा वेट् । सम्प्रति अमुनीन्
 मुन्या स्त्री गी० क० ताजकप्रसिद्धे इन्विहायन्दार्थे । इन्विहा-
 यन्दे ६२६ पु० इत्यम् ।

मुन्यन्न न० सुनियोज्यन्नम् । नीवारकम्पादौ ।
 मुमुक्षु त्रि० मोक्षु विच्छुः सुच-सन्-उ । मोक्षेच्छावति ।
 १संसारवन्धनाभावेच्छावति । २यतो पु० ।
 मुमुक्षान पु० सुच काम प्रभो० दीर्घः । १भेदे २सुहृति त्रि० ।